

QUO VADIS PARC?

Si féssim un examen retrospectiu sobre les actuacions fetes per la Diputació al Parc i en particular d'aquelles NO realitzades, coincidiríem potser a qualificar-les amb bona nota. Nosaltres així ho hem manifestat en cada moment, com ara en les ampliacions dels dominis del parc, en la compra de finques, en el projecte del cementiri o quan les obres i treballs han estat realitzats amb qualitat.

Ara no podríem. Després de 18 anys presentant al·legacions contra el projecte de construcció de la carretera que vol unir les masies de la Mata i de Matarrodona i que aquest hagi estat aturat repetidament per la conselleria de Medi Ambient de la Generalitat, és lògic que vulguem manifestar públicament la nostra disconformitat davant la imminent execució del més gran atemptat ecològic mai realitzat al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. La magnitud del desastre es fa més palesa quan ens adonem que aquest projecte afecta de ple l'àrea de màxima protecció i l'alzinar humit més ric del massís, declarat per la pròpia Diputació com a "**Zona d'alt interès ecològic i paisatgístic**".

Nosaltres, de la nostra vocació excursionista i del seu dia a dia, hem après el respecte i l'estimació vers la natura. L'oposició a aquest projecte no es basa doncs en interessos obscurs ni inconfessables, sinó en el desig manifest de conservar els valors més significatius del parc. Per tant, no acceptem que vulguin fer-nos callar amb discursos incerts sobre al·legacions; o amb arguments "tecno-polítics" d'escàs pes i qualitat, com són la seguretat i l'extinció d'incendis. Tots sabem que un foc és capaç de traspasar carreteres i autopistes.

Passegeu fins a l'Obac Vell i comprendreu els motius de les nostres pors: hi trobareu una nova carretera recoberta amb formigó "especial". El projecte inicial presentat era el d'adequar la pista existent per poder traslladar-s'hi amb cadires de rodes. La lloable iniciativa del lema "El Parc a l'abast de tothom", i el respecte que mereix la fundació privada de Terrassa que ho ha

subvencionat, ens féu abaixar la guàrdia. Avui, d'aquell camí idíl·lic d'ahir ja només en queda el record.

Si aquest és un model a seguir i aquest és el respecte a practicar vers el medi natural per la Diputació de Barcelona i –per corresponsabilitat– la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat, des del **Centre Excursionista de Terrassa** hem de manifestar que valorem molt la capacitat professional dels treballadors del parc però que també estem convençuts de l'absoluta falta de sensibilitat dels òrgans de direcció i govern de l'actual Diputació i de la Conselleria de Medi Ambient.

Amb l'aprovació d'aquest projecte demostren la incompetència per avaluar, amb la perspectiva que s'espera dels seus càrrecs, la tossuderia d'uns tècnics obcecats durant divuit anys en la construcció d'aquesta carretera. El cas del camí de l'Obac Vell i els nous projectes d'obrir camins de vianants, al trànsit rodat de vehicles tot terreny, motos i quads -amb el pretext de millorar l'economia dels municipis- només serveix per ratificar aquesta impressió. Desitgem tota la prosperitat possible per a tothom, però també creiem que l'amor a la terra i al país no es manifesten tan sols amb paraules, sinó també amb la intenció, la dedicació i l'estimació que donem als projectes que impulsem.

Convençuts de tenir la raó, en el cas de realitzar-se aquest projecte considerem que el Coordinador i el Diputat President de l'Àrea d'Espais Naturals haurien de dimitir, com a responsables polítics d'aquesta vergonyosa malvestat dins l'àrea de màxima protecció del Parc.

Però mentre no comencin les obres confiem en el fet que encara som a temps d'aturar-les. Continuarem doncs, amb constància, organitzant actes informatius i assemblees populars de protesta. Demanem el recolzament de tothom a la Coordinadora per a la Salvaguarda del Parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac la qual, en una darrera espurna d'esperança, porta també a terme una ferma tasca d'oposició i rebuig contra aquest gravíssim atemptat ecològic.